

Книга Даниїла — номер десять

Процес

Jeff Pippenger

2023-12-05

У першому розділі книги Даниїла його відвели в сімдесятирічний полон, провіщений Єремїєю, і він залишався там аж до першого року Кіра.

І Даниїл залишався аж до першого року царя Кіра. Даниїла 1:21.

Отже, Даниїл прожив увесь період сімдесятирічного полону аж до указу, який дозволив стародавньому Ізраїлю повернутися, щоб відбудувати й відновити Єрусалим.

У перший рік царювання Кіра, царя Персії, щоб збулося слово Господнє, сказане через уста Єремїї, Господь збудив дух Кіра, царя Персії, і він оголосив по всьому своєму царстві й також виклав це письмово, кажучи. Ездра 1:1.

Отже, Даниїл є символом процесу випробування ста сорока чотирьох тисяч, який розпочався 11 вересня 2001 року й триває до «указу», що знаменує заклик вийти з Вавилону.

І почув я інший голос із неба, що говорив: Вийдіть із неї, народе Мій, щоб ви не стали учасниками її гріхів і щоб не зазнали її кар. Бо гріхи її сягнули аж до неба, і згадав Бог її беззаконня. Об'явлення 18:4, 5.

Сімдесят років полону — це випробувальний та очищувальний період ста сорока чотирьох тисяч. 11 вересня 2001 року прийшло третє Горе ісламу. Це визнають лише ті, хто приймає основоположні істини адвентизму. Перше Горе і друге Горе піонери правильно визначили як іслам. На обох піонерських діаграмах 1843 та 1850 років, які схвалила Еллен Вайт і які вважаються виконанням другого розділу книги Авакума, іслам визначено як п'яту й шосту труби. Останні три труби — це Горе-труби.

І я побачив і почув ангела, що летів посеред неба і гучним голосом говорив: Горе, горе, горе мешканцям землі через інші звуки сурм трьох ангелів, яким ще належить сурмити! Об'явлення 8:13.

Якщо є три сурми горя, а перша і друга сурми горя — це іслам, то досить просто зрозуміти, що третя сурма горя також є ісламом. Одним із елементів символіки ісламу як сурм горя є те, що їх стримують, а потім відпускають. Сестра Вайт ототожнює чотири вітри сьомого розділу Об'явлення з "розлюченим конем", який прагне "вирватися" і "нести смерть та руйнування" за собою.

Ангели стримують чотири вітри, зображені у вигляді розлюченого коня, що прагне вирватися і пронестися по всій поверхні землі, несучи на своєму шляху руйнування та смерть.

Чи будемо ми спати на самому порозі вічного світу? Чи будемо млявими, холодними й мертвими? О, якби в наших церквах Дух і Божий подих були вдихнуті в Його людей, щоб вони встали на ноги й жили. Нам потрібно зрозуміти, що шлях вузький, а ворота тісні. Але коли ми проходимо через тісні ворота, їхня широта безмежна. Рукописні публікації, том 20, 217.

Чотири ангели, які стримують чотири вітри, стримують «розгніваного коня» біблійного пророцтва, який спричиняє смерть і руйнування. У дев'ятому розділі Об'явлення, де названо першу й другу сурми горя, названо царя. Його названо в Об'явленні «дев'ять-одинадцять».

І вони мали над собою царя, який є ангелом безодні; ім'я його єврейською мовою — Авадон, а грецькою — Аполліон. як той, що був над ними. Об'явлення 9:11.

Ім'я, а отже й характер царя ісламу, — «Авадон» єврейською та «Аполліон» грецькою. У Старому й Новому Заповітах, представлених відповідно єврейською та грецькою мовами, характер ісламу виявляється у визначенні цих двох імен. В обох словах значення — «смерть і знищення». Сестра Вайт каже, що «розгніваний кінь», якого чотири ангели стримують, поки запечатають сто сорок чотири тисячі, намагається вирватися й принести на своєму шляху «смерть і знищення».

Першою згадкою у Святому Письмі про іслам є Ізмаїл, батько тих, хто сповідує релігію ісламу. У тій першій згадці його названо диким чоловіком, а слово, перекладене як «дикий», означає «дикий аравійський осел». Перший пророчий натяк на іслам — це символ кінського роду, і саме конем піонери зображали іслам першого й другого горя на двох священних таблицях. Чотири вітри з сьомого розділу Об'явлення стримуються, або «удержуються», доки Бог не запечатає Свій народ. Процес запечатування ста сорока чотирьох тисяч є також процесом випробування і очищення.

Усі ці пророчі образи відображені полоном Даниїла на сімдесят років — від Єгоякіма, символу наділення силою першого послання, і аж до «указу», що кличе чоловіків і жінок вийти з Вавилону. Стримування, а згодом розв'язування ісламу є пророчою характеристикою ісламу як символу біблійного пророцтва.

Коли про них говорять як про «чотири вітри», їх стримують, поки Божих слуг запечатають. На початку другого «Горе», у часовому пророцтві тривалістю триста дев'яносто один рік і п'ятнадцять днів, що сповнилося 11 серпня 1840 року, чотири ангели, які представляли іслам другого «Горе», були «розв'язані». Наприкінці пророцтва вони були «стримані».

Кажучи шостому ангелові, який мав сурму: Розв'язи чотирьох ангелів, що зв'язані у великій річці Євфрат. І були розв'язані ті чотири ангели, які були приготовані на годину, і день, і місяць, і рік, щоб убити третю частину людей. Об'явлення 9:14, 15.

11 вересня 2001 року перша вістка в історії ста сорока чотирьох тисяч була наділена силою, коли іслам третього горя був «розв'язаний». Але його негайно «стримали». Сестра Вайт пояснює, чому це сталося, але спершу слід пам'ятати, що мета ісламу в його першій

біблійній згадці полягала в тому, щоб розгнівати народи, бо рука Ізмаїла буде проти кожної людини, а рука кожної людини — проти ісламу.

І Ангел Господній сказав їй: Ось ти вагітна, і народиш сина, і назвеш його Ізмаїлом, бо Господь почув твоє страждання. Він буде дикою людиною; рука його буде проти всіх, і рука всіх — проти нього; і житиме він перед обличчям усіх своїх братів. Буття 16:11, 12.

Мета ісламу в біблійному пророцтві полягає в тому, щоб об'єднати всі народи проти ісламу, перед тим як Організація Об'єднаних Націй спрямує свій гнів на тих, хто дотримується суботи. 11 вересня 2001 року кожен, хто розуміє 9/11 як позначення початку повторення послідовності міллеритських подій, став як «Даніїл», коли його забрали до Вавилону на сімдесят років. Єгояким позначає початок того випробувального процесу, а іслам третього «горя» тоді був розв'язаний, але негайно стриманий, щоб Бог міг запечатати Свій народ.

"Це видіння було дано у 1847 році, коли суботи дотримувалися лише дуже небагато братів-адвентистів, і з них лише небагато вважали, що її дотримання має достатню вагу, щоб провести межу між народом Божим і невірними. Тепер здійснення того видіння починає бути помітним. «Початок того часу скорботи», згаданий тут, не стосується часу, коли кари почнуть вилитися, а короткого періоду безпосередньо перед їхнім виливанням, коли Христос перебуває у святилищі. Тоді, коли діло спасіння завершуватиметься, на землю приходиме лихо, і народи гнівватимуться, але їх стримуватимуть так, щоб не перешкодити ділові третього ангела. У той час прийде «пізній дощ», або овієження від присутності Господа, щоб надати силу гучному голосу третього ангела і приготувати святих встояти в період, коли будуть вилиті сім останніх кар." Ранні твори, 85.

Сімдесят років Даніїла почалися 11 вересня 2001 року, коли іслам було розв'язано і він розгнівав народи, раптово й несподівано вдаривши по земному звірові з тринадцятого розділу Одкровення. Потім іслам був стриманий, щоб праця третього ангела могла бути завершена. Праця третього ангела — це запечаткування Божого народу, і коли ця праця розпочалася 11 вересня 2001 року, Пізній Дощ почав «накрапати». Перший розділ книги Даніїла ілюструє процес випробування ста сорока чотирьох тисяч, що починається 11 вересня 2001 року й триває аж до того часу, коли другий «голос» з вісімнадцятого розділу Одкровення покличе іншу Божу отару вийти з Вавилону. Отже, Даніїл представляє народ, який нині перебуває в духовному полоні, аж до самого завершення процесу випробування. Завершення періоду випробування в першому розділі Даніїла визначається як «кінець днів».

А наприкінці тих днів, про які цар сказав, щоб їх привели, начальник євнухів привів їх перед Навуходоносором. І цар розмовляв з ними; і між усіма ними не знайшлося нікого, подібного до Даніїла, Хананії, Мисаїла та Азарії; тому вони стояли перед царем. І в усіх питаннях мудрості та розуміння, про які цар їх питав, він знайшов їх вдесятеро кращими за всіх чаклунів та астрологів, що були в усьому його царстві. Даніїл 1:18–20.

Третє випробування, яке слугує пророчним лакмусовим папірцем для Даниїла та трьох мужів, було тоді, коли їх судив Навуходоносор і визнав, що вони "вдесятеро кращі за всіх чарівників та астрологів, які були в усьому його царстві". Третє випробування представлено судом, і суд відбувся "наприкінці днів". У книзі Даниїла "кінець днів" — це час, коли Даниїл постане у своєму жеребі.

'Багато очистяться, вибіляться й переплавляться; а безбожники чинитимуть безбожно: і ніхто з безбожних не зрозуміє; а мудрі зрозуміють.... Блажен той, хто чекає і дійде до тисячі трьохсот тридцяти п'яти днів. А ти (Даниїле) йди своїм шляхом до кінця: бо ти спочинеш і станеш у своєму жеребі наприкінці днів.'

Настав час, щоб Даниїл став у своєму жеребі. Настав час, щоб світло, дане йому, вийшло у світ як ніколи раніше. Якщо ті, для кого Господь зробив так багато, ходитимуть у світлі, їхнє пізнання Христа і пророцтв, що стосуються Його, значно зросте, коли вони наблизатимуться до завершення історії цієї землі. Біблійний коментар Адвентистів сьомого дня, том 4, 1174.

Сестра Вайт визначає «кінець днів» у зв'язку з процесом очищення, про який ідеться в десятому вірші дванадцятого розділу книги Даниїла. Вона часто використовує десятий вірш разом із «кінцем днів» у тринадцятому вірші.

'Багато очистяться, вибіляться й переплавляться; а безбожники чинитимуть безбожно: і ніхто з безбожних не зрозуміє; а мудрі зрозуміють.... Блажен той, хто чекає і дійде до тисячі трьохсот тридцяти п'яти днів. А ти (Даниїле) йди своїм шляхом до кінця: бо ти спочинеш і станеш у своєму жеребі наприкінці днів.'

Даниїл сьогодні стоїть у своєму жеребі, і ми маємо дати йому місце, щоб говорити до народу. Наша звістка має йти вперед, як світильник, що горить. Того часу постане Михаїл, великий князь, що стоїть за синів твого народу; і буде час утиску, якого не було відтоді, як існує народ, аж до того часу; і того часу твій народ буде урятований, кожен, хто знайдеться записаний у книзі. І багато з тих, що сплять у поросі земному, прокинуться: одні — до життя вічного, інші — на ганьбу й вічну погорду. І мудрі сьятимуть, як сьйво тверді небесної; а ті, що багатьох навернули до праведності, — мов зорі навіки-віків.'

Ці слова представляють працю, яку нам належить звершити в ці останні дні. Ми навіть наполовину не пробуджені. У нас немає сили, необхідної для звершення справи, яку треба зробити. Ми повинні ожити, увійти в єдність. Тепер, саме зараз, ми повинні стати в таке становище, де покаяння і прощення стануть визначальними рисами нашої праці. Не повинно бути чвар. Надто пізно долучатися до сатани в його справі засліплення очей. Надто пізно прислухатися до спокусливих духів і бісівських вчень.

Мені доручено сказати, що коли Святий Дух дає мову і слово, ми побачимо звершення діла, подібного до того, що було звершене в день П'ятидесятниці. Представники Христа діятимуть розумно. Не знайдеться одного тут і іншого там, що прагнуть руйнувати й нищити.

'Поки ще не видано постанови, поки день не мине, мов полова, поки ще не прийде на вас палючий гнів Господа, поки на вас не прийде день Господнього гніву, шукайте Господа, усі покірні на землі, що чините Його право; шукайте праведності, шукайте покори: може, будете сховані в день Господнього гніву.' Australian Union Conference Record, 11 березня 1907.

Запечатання ста сорока чотирьох тисяч, яке представлено сімдесятьма роками полону Даниїла у Вавилоні, подане у дванадцятому розділі книги Даниїла, в десятому вірші. Цей вірш має ознаку «істини», бо він окреслює три кроки, які є характеристиками єврейського слова «істина». Багато хто будуть очищені, вибілені, а потім випробувані. Даниїл і троє юнаків були очищені страхом Божим у першому розділі, бо вони постановили не їсти вавилонської їжі. Тоді їхній вигляд став кращим і повнішим, ніж у тих, хто їв вавилонську їжу. Їхній вигляд був праведністю Христа, що є білими шатами. Потім вони були випробувані, коли постали на суд Навуходносора наприкінці днів.

У «кінці днів», коли Даниїл стане «у своїй долі», «знання про Христа та пророцтва, що стосуються Його, значно зростуть» для Божого народу. Навуходносор відзначив, що «в усіх питаннях мудрості й розуміння» Даниїл і троє мужів були «виявлені» «удесятеро кращими за всіх чаклунів та астрологів, які були в усьому його царстві».

Перший розділ книги Даниїла ілюструє досвід ста сорока чотирьох тисяч, які проходять трьохетапний процес випробувань. Коментуючи цей процес, сестра Вайт каже: «Ці слова окреслюють діло, яке ми маємо виконати в ці останні дні. Ми й наполовину не пробуджені. У нас немає тієї сили, яка необхідна для виконання діла, яке має бути зроблене. Ми повинні ожити, об'єднатися. Тепер, саме зараз, ми повинні зайняти таку позицію, за якої покаяння і прощення стануть визначальними рисами нашого діла. Не повинно бути жодних сварок».

Процес випробування, який веде до "кінця днів", веде до воскресіння двох свідків в одинадцятому розділі Об'явлення. Праця, яку ми маємо виконати тепер, — прийняти послання 11 вересня 2001 року і прокинутися, як це представлено мертвими сухими кістками. "Ми повинні ожити, увійти в єдність." Коли ми це зробимо, вражаючими рисами нашої праці будуть наше "покаяння та прощення." Вражаюча риса нашої праці представлена Даниїлом у дев'ятому розділі, коли він молиться молитвою з двадцять шостого розділу Левіта, прохаючи про прощення своїх гріхів і гріхів своїх батьків, водночас визнаючи, що він ходив наперекір Богові відтоді, як сталося розчарування, що ознаменувало початок часу зволікання 18 липня 2020 року. Він також має визнати, що Бог ходив наперекір йому протягом того самого періоду. Даниїл представляє тих, хто пройшов через полон тривалістю "сімдесят років", від 18 липня 2020 року.

Сімдесят років — символ «семи разів» із двадцять шостого розділу книги Левіт. Книга Хронік повідомляє, що сімдесят років було періодом, коли земля мала «насолоджуватися» суботами, якими їй не було дозволено насолоджуватися через бунт стародавнього Ізраїлю проти заповіді з двадцять п'ятого розділу книги Левіт.

Щоб сповнилося слово Господнє, сказане устами Єремії, аж поки земля не відсвяткувала свої суботи; бо весь час, поки вона лежала спустошеною, мала суботній спокій, щоб виповнилося сімдесят років. 2 Хроніки 36:21.

Як символ пророчої «пустелі», «три з половиною дні», протягом яких двоє свідків одинадцятого розділу Одкровення були мертвими на вулиці після 18 липня 2020 року, є символом «сімдесяти років», а також символом «семи часів». «Кінець днів» є символом завершення пророчих днів, що були запечатані в книзі Даниїла.

У 1798 році з книги Даниїла було знято печатку, і Даниїл став у своєму жеребі, готовий виконати своє призначення.

"Коли Бог доручає чоловікові особливе завдання, він має стояти на своєму жеребі й місці, як Даниїл, готовий відповісти на поклик Божий, готовий виконати Його задум." Видання рукописів, том 6, 108.

22 жовтня 1844 року, у виконання восьмого розділу і чотирнадцятого вірша книги Даниїла, книга Даниїла знову стала у своїй долі. 1798 і 1844 роки є завершенням першого і другого обурення і тому позначають кінець «семи часів». «Кінець днів» у книзі Даниїла є символом завершення полону, представленого «сімома часами». У четвертому розділі Даниїла Навуходносор жив як звір, поки над ним проходили «сім часів». Наприкінці «днів» його царство й розум були йому відновлені.

А наприкінці тих днів я, Навуходносор, звів очі до неба, і мій розум повернувся до мене, і я благословив Всевишнього, і хвалив та прославляв Того, Хто живе повіки, влада Його — влада вічна, і царство Його — з покоління в покоління. А всі мешканці землі вважаються за ніщо; і Він чинить за Своєю волею у воїнстві небесному і серед мешканців землі; і немає такого, хто міг би зупинити Його руку або сказати Йому: Що Ти робиш? Того ж часу мій розум повернувся до мене; і на славу мого царства повернулися до мене моя честь і моя велич; і мої радники та мої вельможі шукали мене; і я був утверджений у моєму царстві, і величність надзвичайна була додана мені. Даниїла 4:34–36.

Кінець часу запечатування ста сорока чотирьох тисяч представлений як «кінець днів», і тому означає символічне завершення «сімдесяти років», а також «семи часів». Тоді «покаяння і прощення» стануть ознаками, що відображають працю тих, які раніше були мертвими на вулиці, що пролягає через долину сухих мертвих кісток.

Видима ознака діла покаяння ста сорока чотирьох тисяч представлена в дев'ятому розділі книги Єзекіїля як «зітхання та ридання». Коли Божий народ визнає і відкине свої особисті гріхи, коли визнає, що повторив ті самі гріхи своїх батьків, коли відкладе убік гординю власних поглядів і визнає, що ходив супроти Бога, а також що Він ходив супроти них відтоді, як настав час зволікання 18 липня 2020 року, тоді виявиться, що цей народ матиме «у десятеро» більшу пророчу силу, ніж усі інші, що називаються мудрецами, у царстві.

Процес запечатування почався з розв'язання, а потім зі стримування ісламу. Завершується він так само, як і почався, коли іслам знову буде розв'язаний. Його буде розв'язано наприкінці днів часу запечатування, що для Даниїла був указ Кіра, який покликав людей вийти з Вавилону. Саме там, наприкінці днів очищення, на суді щодо «указу» про недільний закон у Сполучених Штатах, вірні будуть визнані такими, що мають «у десять разів більше» пророчої сили.

«Ви відсуваєте пришествя Господнє занадто далеко. Я бачив, що пізній дощ прийде так само [раптово, як] опівнічний клич і з удесятереною силою». Спалдінг і Маган, 5.

Ми розпочнемо розгляд другого розділу книги Даниїла в наступній статті.

Це був опівнічний клич, який мав надати силу вістці другого ангела. З неба були послані ангели, щоб пробудити знеохочених святих і приготувати їх до великої праці, що стояла перед ними. Найталановитіші люди не були першими, хто прийняв цю вістку. Ангели були послані до смиренних і відданих та спонукали їх піднести клич: «Ось Жених іде; виходьте назустріч Йому!» Ті, кому було доручено цей клич, поспішили і в силі Святого Духа проголосили вістку та пробудили своїх знеохочених братів. Ця праця ґрунтувалася не на мудрості й ученості людей, а на силі Божій, і Його святі, які почули цей клич, не могли йому противитися. Найдуховніші першими прийняли цю вістку, а ті, хто раніше провадив роботу, були останніми, хто прийняв її і допоміг посилити клич: «Ось Жених іде; виходьте назустріч Йому!» Ранні твори, 238.